

Główne źródła zanieczyszczeń wód podziemnych i powierzchniowych

Na obszarze gminy brak jest zakładów przemysłowych emitujących znaczne ilości ścieków przemysłowych. Głównym źródłem zanieczyszczeń, zwłaszcza dla wód powierzchniowych, jest nieuregulowana gospodarka ściekowa – niewystarczające wyposażenie w system kanalizacji, nieszczelne zbiorniki przydomowe i niekontrolowane zrzuty ścieków. Sporym zagrożeniem są także niewłaściwie stosowane środki ochrony roślin oraz nawozy, również bogate w związki azotu nawozy naturalne (gnojowica i obornik).

6.1.4. Warunki klimatyczne

Zgodnie z podziałem Wincentego Okołowicza, obszar gminy Gryfice leży w strefie klimatu umiarkowanego ciepłego przejściowego. Średnia roczna temperatura wynosi ok. 7,6°C. Najwyższa miesięczna średnia temperatura notowana jest w lipcu (16,8°C), natomiast najniższa w styczniu (-1,7°C). Głębokość przemarzania gruntów wynosi ok. 1 m. Okres wegetacji trwa przeciętnie od 210 do 215 dni, zaś przeciętna ilość opadów atmosferycznych wynosi ok. 650- 750 mm². Na obszarze gminy dominują wiatry z kierunków południowo-zachodniego i zachodniego, a udział cisz atmosferycznych wynosi ok. 18%.

Warunki klimatu lokalnego mogą być nieco odmienne od klimatu panującego w regionie, zależnie m.in. od: rzeźby terenu i pokrycia terenu. W rejonie gminy Gryfice różnice warunków klimatycznych obserwowane są głównie ze względu na urozmaicenie rzeźby terenu, stopień pokrycia terenami leśnymi i stopień urbanizacji.

6.1.5. Flora

Według podziału geobotanicznego Polski Matuszkiewicza (2008) gmina Gryfice położone jest w Państwie Holarktyda, obszarze Euro-syberyjskim, prowincji Niżowo-wyżynnej (Środkowoeuropejskiej), dziale Pomorskim (A.), Krainie Pobreża Południowobałtyckiego (A.2.), okręgu Koszalińsko-Wolińskim (A.2.2.), podokręgu Gryfickim (A.2.2.c).

Wg danych BDL GUS na koniec 2014 r. lasy i zadrzewienia zajmowały ok. 5800 ha, w tym lasy 5359 ha, dając wskaźnik lesistości gminy – 21,5 %. W granicach gminy nie występują duże, zwarte kompleksy leśne, lasy są rozproszone i reprezentują siedliska borowe oraz lasowe. Wśród siedlisk borowych największą powierzchnię zajmuje bór mieszany świeży. Panującym gatunkiem w drzewostanie jest sosna, występująca tu we wszystkich przedziałach wiekowych. Największa powierzchnia borów mieszanych świeżych znajduje się w zachodniej części gminy, na zachód od Rybokart a w mniejszych konturach na południe od Kołomącia i Ościęcina.